

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Pavla Tomana, JUDr. Jany Serbovej, JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom 20. júla 2010 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **E. D. a spol.**, vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6 T 1/05, prejednal dovolanie, ktoré podal obvinený **J. H.**, zastúpený obhajkyňou JUDr. A. K., advokátkou v K., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2008, sp. zn. 6 To 1/2008, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvineného J. H. **sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo 16. januára 2007, sp. zn. 6 T 1/05, boli obvinení E. D., J. H., A. H., S. C. a M. K. uznaní za vinných zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 222 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., obžalovaní E. D., J. H. a A. H. ako obzvlášť nebezpeční recidivisti podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. (skutok v bode 1/ rozsudku) a obžalovaní E. D., J. H. a A. H. z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. ako obzvlášť nebezpeční recidivisti podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a obžalovaná S. L. z trestného činu neoznámenia trestného činu podľa § 168 ods. 1 Tr. zák. (skutok v bode 2/ rozsudku), na tom skutkovom základe, že

1/ obžalovaní E. D., J. H. a A. H., S. C. a M. K. dňa 23. decembra 2003 v popoludňajších hodinách v chatovej oblasti časti K., Č. – N. B., v chate V. B., postupne dlhší čas striedavo fyzicky napádali L. K., nar. v r. X. tak, že ho E. D. bil päšťami do hlavy, J. H. ho bil polenami a päšťami do hlavy, kopal mu do hlavy a celého tela, skákal po ňom,

A. H. ho kopal do hlavy a celého tela, S. C. ho bila topánkou po hlave a kopala doňho a M. K. mu kopala do hlavy, čím L. K. spôsobili ťažký obuch mozgu pri pomliaždení mozgu a vnútrolebečnom krvácaní zranenia, ktorým poškodený bezprostredne podľahol na mieste člnu,

2/ obžalovaní E. D. J. H. a A. H. dňa 26. decembra 2003 v dopoludňajších hodinách v chatovej oblasti časti K. Č. - N. B. po predchádzajúcom dohovore v úmysle odstrániť svedka usmrtenia L. K. usmrtili S. Š., narodeného v r. X. tak, že potom ako S. L. zakúpila leptavú látku (bez vedomosti na účel použitia), vylákali ho do lesa, kde ho E. D. ponúkol touto chemikáliou v úmysle ho otráviť a následne J. H. s E. D. ho zvalili na zem, násilím mu liali chemikáliu do úst a potom za prítomnosti A. H. a S. L. mu E. D. kuchynským nožom prerezal veľkou silou spoločnú krčnú tepnu. S. Š. utrpel poleptanie tváre i vnútorných orgánov a bezprostredne po úplnom prerezaní veľkej spoločnej tepny vykvrácal, pri čine prítomná S. L. čin neoznámila prokurátorovi, vyšetrovateľovi alebo policajnému orgánu.

Krajský súd za tieto trestné činy uložil obvinenému J. H. podľa § 219 ods. 2, § 35 ods. 2, § 29 ods.1, § 42 ods. 1 Tr. zák. úhrnný výnimočný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradil do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny. Poškodenú O. Š. s jej uplatneným nárokom na náhradu škody krajský súd odkázal podľa § 229 ods. 1 Tr. por. na konanie o občianskoprávných veciach.

Rozsudok krajského súdu podľa § 139 ods. 1 písm. b/, alinea cc/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 6. februára 2008, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 6 To 1/2008, podľa § 256 Tr. por. odvolanie obvineného J. H. zamietol.

Odpis uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol obvinenému a jeho obhajkyňi doručený 21. apríla 2008, resp. 17. apríla 2008.

Krajský súd v Košiciach predložil dňa 14. júna 2010 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený J. H., prostredníctvom obhajkyne na Krajskom súde v Košiciach dňa 26. mája 2010, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. februára 2008, sp. zn. 6 To 1/2008. Tento mimoriadny opravný prostriedok oprel

o dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktorý predpokladá, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Svoje dovolanie odôvodnil nasledovne: *Za porušenie môjho práva na obhajobu považujem skutočnosť, že vo veci neboli vykonané všetky dôkazy, ktoré som navrhoval. Osobitne poukazujem na môj návrh Krajskému súdu v Košiciach, zo dňa 2.10.2006, o vykonanie konfrontácií, ktoré neboli vykonané a ktoré mali význam k veci samej. Ďalej poukazujem na skutočnosť, že odvolacie konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky, na ktorom verejnom zasadnutí dňa 6.2.2008 bolo moje odvolanie zamietnuté, bolo vykonané počas doby môjho liečenia, z dôvodu úrazu, na ktoré som bol z ústavu na výkon väzby privezený proti svojej vôli. Vzhľadom k povahe zranení a pretrvávajúcim bolestiam, nebol som spôsobilý zúčastniť sa konania.*

Z týchto dôvodov obvinený J. H. vo svojom dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyslovení porušenia zákona z vyššie uvedeného dôvodu, zrušil napadnuté uznesenie, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa a Krajskému súdu v Košiciach prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V zmysle § 376 Tr. por. sa v súdom určenej lehote tridsiatich dní k obsahu uvedeného dovolania nevyjadril Krajský prokurátor v Košiciach ani poškodená O. Š..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne po preskúmaní veci zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

V tejto súvislosti konštatuje, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne, t. j. vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Obvinený vo svojom dovolaní považoval za porušenie svojho práva na obhajobu skutočnosť, že vo veci neboli vykonané všetky dôkazy, ktoré v konaní navrhoval. Poukázal v tejto súvislosti na svoj nerealizovaný návrh Krajskému súdu v Košiciach, zo dňa 2. októbra 2006 na vykonanie konfrontácií.

Z obsahu tejto argumentácie, ktorá má zakladať dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ale jednoznačne vyplýva, že ide skutkovú otázku, ktorú navyše vyriešil už krajský súd. Obvinený J. H. na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vypovedať ku skutku v bode 1. a ku skutku v bode 2. uviedol iba to, že na mieste činu nebol prítomný. Preto boli prečítané jeho výpovede z prípravného konania, vrátane jeho výpovede pri konfrontácii (teda konfrontácia vykonaná bola).

Ako už bolo naznačené tento dôvod obvinený uplatnil už v odvolacom konaní. V súvislosti s uplatneným dôvodom dovolania vo forme porušenie práva na obhajobu treba uviesť, že pod tento dôvod je možné subsumovať iba porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom. Tento dovolací dôvod bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní úkonov trestného konania tvoriacich podklad pre meritórne rozhodnutie bez prítomnosti ustanoveného alebo zvoleného obhajcu obvineného, hoci sa takých úkonov mienil zúčastniť a pod. Bez ďalšieho však pod uvedený dovolací dôvod, ale nemožno podradiť nevykonanie dôkazov súdom v rozsahu navrhovanom procesnou stranou, ako tomu bolo aj v posudzovanom prípade.

Právo na obhajobu obvineného nebolo porušené ani v odvolacom konaní. Najvyšší súd v konaní o odvolaní všetkých spoluobvinených, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. januára 2008, sp. zn. 4 To 18/2007, vylúčil vec obvineného J. H. na samostatné konanie. O odvolaní obvineného J. H. následne rozhodoval na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. februára 2008, pod sp. zn. 6 To 1/2008. Obvinený bol na verejnom zasadnutí prítomný a zastúpený obhajkyňou. Podľa lekárskej správy vedúceho lekára zdravotníckeho zariadenia ÚVV Košice z 28. januára 2008 bol obvinený schopný eskorty a sám vyhlásil, že sa verejného zasadnutia chce zúčastniť. Obvinený na verejnom zasadnutí využil svoje právo záverečného návrhu, v ktorom uplatnil svoj názor na rozsah vykonaného dokazovania, ako aj na hodnotenie dôkazov.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov je určený na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ako to vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por.

Tento opravný prostriedok neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, prípadne korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou – treťou inštanciou zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy a navyše aj bez toho, aby ich mohol podľa základných zásada trestného konania, najmä ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Dovolateľ síce v súlade s ustanovením § 374 ods. 2 Tr. por. uviedol dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, Tr. por., že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.

Ako bolo uvedené vyššie, podané dovolanie len formálne odkazuje na uvedené ustanovenie, bez akejkoľvek vecnej argumentácie. V skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, lebo dovolací súd po preskúmaní veci porušenie práva na obhajobu – všeobecne, ani zásadným spôsobom - nezistil. Skutočným obsahom dovolania obvineného, tak ako je to rozvedené vyššie, sú jeho námietky vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a k hodnoteniu vykonaných dôkazov z pohľadu ustanovenia § 2 ods. 5, ods. 6 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, čo všetko malo mať za následok pochybnosti o jeho vine vo vzťahu k trestnému činu ublíženia na zdraví podľa § 222 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a k trestnému činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci dovolacieho konania pripomína, že v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať (aj vtedy), ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Z tohto ustanovenia vyplýva, že dovolací súd nemôže preskúmať úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, pričom dovolateľ práve tieto spochybňuje, hoci ako dovolací dôvod použil tvrdenie, že napadnutým rozhodnutím boli zásadným spôsobom porušené práva obvineného na obhajobu (§ 371 písm. c/ Tr. por.).

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolací súd musel dovolanie obvineného J. H. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 20. júla 2010

JUDr. Harald Stiffel, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Kristína Cíchová